

"זה כמו למות בעודך בחיים"

אחרי שנאלץ לבטל השנה את "פסטיבל מספרי סיפורים" בגלל הקורונה החליט יוסי אלפי לצלם אותו בלי קהל • הפאנלים ישודרו בכאן 11 • "זה נורא לראות שלאיש לא חשוב הדבר הכי חשוב בחייו", אומר אלפי

אז רמיינו אותו. היה אישור רק לעשרה אנשים בקהל, או היו המישה צלמים וחד מישה אנשי צוות וחד. מבחינת התוצאה אני חושב שזה יצא יצא מן הכלל, אבל אין מודעות כפיים וצדוקים גדולים של הקהל. כשאתה מסיים את האודיע אתה לא במצב של דיי אלא במצב של לוא, אבל אני מאמין שהפידבק מדקל יגיע כשיצפו בתוכניות בטלוויזיה ויאזינו להן ברדיו.

כבר במעט שנה שעלם התרבות מת.

איך מתמודדים?

"תמיד הייתי בעולם הזה כאילו אף פעם לא אמות, אבל הקורונה הביאה אותי להבנה שאתה יכול למות בעודך בחייו, וזה הרבה יותר גרוע ממות. אתה פתאום רואה שהדבר הכי חשוב בחייו כעצם לא חשוב לאף אחד כמעט. אני משתגע מזה, זה לא יכול להיות. אני עושה מופעים בזום ומר פעים מצולמים, אבל זה לא זה. אני העלך לישון כלילה עם ריקנות איומה וקם בבוקר עם תרדה עצומה, ולא יודע את נפשי. אתה רוצה להגיד 'הלו, אנתו כאן, לכל הרחוקות, אנתו תעשיית הנפש, תעשיית הרוח'."

לפחות אתה נהנה לראות את בנך גרוי מפתיע בטלוויזיה בשני תפקודי דרמה נהדרים במדרות "דעבד" ו"בלאקסמיס". "אני לא מופתע בכלל. אני הייתי הבמאי הראשון שלו במחזמר 'המלך ואני'. כבר אז, כשהודתי הביתה מהחורות, אמרתי לאשתי 'יש לנו פה מאסטר בבית, הביאי בחשבון שתצטרכי להצדיע לו'. תודה לאל, שלך שת הילדים שלי אנשים טובים מאוד, כל אחד בתחומי."

את הפסטיבל הוצג במספר. את הזכנות לפסטיבל עשיתי בהתרגשות. הרגשתי גיבור, ניצחתי את הסרטן. העבודה על הפסטיבל חלבה מאוד בקלות, ואז הכל התפרץ לנו בפנים. יצאנו לחל"ת, ישבנו בבית וחיינו. ביוני אמרו לנו "אללה, אתם יכולים להתחיל לעבוד". וכאמת האבנו שעד אוקטובר יהיה בסדר. הודנו לעבוד, ואז שוב ב-15 ביוני, סגרו אותנו. ואז כבר החסיונות התחילו ליפול."

לדבריו, "יולי-אוגוסט היו חד דשים עצובים. קיוויתי שאולי בכל זאת יקרה משהו שיאפשר את קיום הפסטיבל. באוקטובר, הבנו שצריך לחשב מסלול מחדש. חשבנו לעשות את הפסטיבל בזום, ובסוף החלטנו לעשות אותו בלי קהל ולצלם אותו. בהודש האחרון צילמנו בת'אטרון גבעתיים חלק מהפאנילים. הם יעלו גם בטלוויזיה בכאן 11 וגם ישודרו ברדיו ברשת ב". אך היה לצלם את הפסטיבל בלי קהל? "כמו בת'אטרון, צריך את הבוסט של הקהל, וזה קשה מאוד בלעדיו."

"בחרדה". אלפי צילום ג'ואי נהן

חאיה כהן

במאים האודיע יוסי אלפי (79) כבר סיים את הזכנות לקראת "פסטיבל מספרי סיפורים" שאמור היה לעלות באוקטובר, בתג הסוכות, כמדי שנה מזה 27 שנים. אלא שאו הגיעה הקורונה ומטרה את עולם התרבות. הפסטיבל נגנז לאחר כמה חודשי המתנה בציפייה שהאולמות ייפתחו מחדש, הבין אלפי שהבמה כרגע לא נראית באופק, והחליט לקיים פסטיבל מצולם בלי קהל. את התוצאה תר כלו לראות בכאן 11. כך, למשל, בשישי הקרוב, לקראת יום הרופא הבינלאומי (שיתקיים ב-11.11) ישודר פאנל שדוה בסימן הצרעה לרופאים עם פרד פסוד ציון הגי, יו"ר ההסתדרות הדפוואית, פרופ' איתן פרידמן, פרופ' גליה רהב, ד"ר אחמד טיבי ועוד. פאנילים אחרים ישודרו בהמשך בכאן 11. "מדי שנה מגיעים קרוב ל-20 אלף איש לפסטיבל מספרי סיפורים", מספר אלפי. "השנה התכוננו לחגוג